

ността. Слѣдъ минаването на скакалицѣ *нищо единъ стъркъ зеленина* не остава: — всичко се обръща на черна земя. А когато растителностъ не остане въ полето, тѣзи хвърковати разбойници налитатъ на жилищата, проникватъ въ стаитѣ, въ хамбаритѣ, въ избитѣ и унищожаватъ готовитѣ храни и провизии. Отъ тѣхнитѣ страшни челюсти дори и дрехитѣ и обувката на хората не сж гарантирани. Миналата година тѣ опустошиха цѣли 13 губернии въ Русия. Населението остана безъ добитѣкъ и безъ храна; гладъ и моръ настана по широката руска земя. Сжщата опасностъ заплашва и насъ. Това може още отъ сега да се види. Малки и дребни сж още нашитѣ неканени гости — едвамъ въ третята или четвъртата стадия на развитието си (а иматъ тѣ още двѣ стадии да прѣминаватъ), но нанесенитѣ отъ тѣхъ загуби сж вече доста чувствителни. Десетини декара посѣви сж унищожени. Цѣли ниви съ картофи сж огризани до дъно. Нива, отъ нѣколко декара, посѣна съ жито, за една нощъ бѣ повалена. Класоветѣ ѣ се не виждаха отъ гада. И това е само начало още! А какво ще стане слѣдъ нѣколко седмици, когато цѣлиятъ този пълзящъ облакъ нахлуе изъ лозята, нивята, градинитѣ и когато всѣкоя отъ тѣзи безбройни гадини, които сега едва иматъ $1\frac{1}{2}$ —2 см. голѣмина, достигне обикновения си ръстъ, когато стане колкото половина ластовица?

Не! Мърки бързи трѣбва да се взематъ противъ грозящото зло. Градското кметство покани чрѣзъ глашатая населението да излѣзе на 24 мартъ въ нападатитѣ отъ скакалицѣ мѣстности, за да съдѣйствува за изтрѣблението имъ. Излѣзоха въ тоя день около 200—300 души, но за съжаление трѣбва да кажемъ, че повечето отъ тѣзи хора бѣха само *сеирджии*. Благодарение на една частъ само отъ тѣхъ, благодарение главно на градскитѣ служаци и на *дѣцата*, значително количество скакалицѣ се изтрѣбиха. Но изтрѣбената частъ е капка въ морето. Работата трѣбва да се организира и *непрѣкъснато да слѣдва най-малко една или двѣ седмици*, до прѣмахването на всѣка опасностъ. Да очакваме това отъ самото население — ще бжде вече късно; населението